

Z obsahu:

- Str. 2:** *Dvacet devět let poté...
Češi a Slováci patří k sobě
Uctění památky pohraničníků*
- Str. 3:** *Jak se žilo za první republiky*
- Str. 4:** *Zárok policie za prapor
s Che Guevarou*

Vážení čtenáři,

máme za sebou volby do obecních zastupitelstev, které pro Komunistickou stranu Čech a Moravy na okrese Příbram dopadly víceméně úspěšně. Jak se v posledních letech stalo téměř pravidlem, nejlépe pro KSČM dopadly volby ve městě Rožmitál pod Třemšínem a v městysu Jince, kde naši kandidáti obhájili své pozice z předchozího období. Ale ani v Příbrami jsme jako strana nedopadli špatně, protože dva mandáty v atmosféře vypjatého antikomunismu osmičkových výročí svědčí o naší předchozí dobré práci.

Nejprve mi dovolu, abych upřímně poděkovala všem voličům, kteří antikomunismu nepodlehli a své hlasy KSČM dali. Věřte tomu, že si toho nesmírně ceníme. Vaši důvěru chceme oplatit poctivou prací ve prospěch lepšího života v našich obcích. I nadále se budeme v praxi řídit svým heslem „S lidmi pro lidi“, protože komunální politika se bez lidí dělat nedá a její výsledky musí sloužit všem, i těm, kteří nás nevolili.

Všechny zvolené zastupitele čekají další čtyři roky práce, která má jediný cíl: zlepšování života v místech,

kde žijeme, protože zde bez výjimky platí, že všude žijí lidé. Lidé, kteří mají právo na zlepšování svých životních podmínek bez ohledu na svoje finanční možnosti. Práce však čeká i na některé nezvolené kandidáty, kteří se různou formou zapojí do práce ve výborech zastupitelstva nebo v komisích rady. I jejich práce bude nesmírně důležitá, protože výbory a komise připravují pro zastupitelstvo nebo radu odborná stanoviska k projednávaným materiálům. A protože nikdo neví všechno, jsou jejich stanoviska velmi často pro projednávání otázky rozhodující.

V listopadu 2018 proběhnou první zasedání zastupitelstev, na kterých kromě složení slibu zastupitele dojde i k ustavení orgánů obce. A já všem obcím na okrese Příbram přeji, aby je vedly takové orgány, pro které bude na prvním místě zájem jejich obce a ne stranické zájmy, které si do své práce pro obec nenechají nikým mimo obec mluvit a které se budou bezezbytku řídit slibem zastupitele: „Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě v zájmu obce (města, městyse) a jejich (jeho) občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.

Mgr. Jiřina Humlová

Kandidáti zvolení do zastupitelstev obcí za KSČM nebo na jiných kandidátkách

Březnice	Bc. Lenka Labudová, Jan Noháček	Rosovice	Luboš Kovač
Jince	RSDr. Josef Hála, Miroslav Maršálek, František Gajanec, Ing. Miroslav Jandík, Mgr. Vítězslav Sklenář, Karel Horký, Pavel Bašík	Rožmitál pod Třemšínem	Ing. Josef Vondrášek, Mgr. Květa Jeníčková, Aleš Haluska, Václav Braun, Jaroslav Zíval, Jana Brdová
Kamýk n. Vl.	Karel Balek	Stará Huť	Josef Němec (Občanské sdružení Stará Huť)
Milín	Ing. Jiljí Bejček	Trh. Dušníky	Andrea Růžicková
Příbram	Mgr. Jiřina Humlová, Mgr. Jarmila Potůčková		

KSČM děkuje vše voličům za odevzdané hlasy a účast ve volbách.

Vedení ÚV KSČM beze změn

20. října 2018 se konalo mimořádné zasedání ÚV KSČM, na programu mělo především hodnocení voleb. Předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip pokus o odvolání ustál. Vedení zůstalo beze změn. Žádný mimořádný sjezd nebude. Pro jeho konání se vyjádřilo jen 11 členů ústředního výboru. Do září 2019 by se měla uskutečnit konference k organizační struktuře strany a programová konference. Změny by mohl schválit stranický sjezd v roce 2020.

Vojtěch Filip: Organizačně musíme být flexibilnější. Dále se soustředíme na náš program, ten dlouhodobý máme od roku 1992 a logicky v něm nemůžeme reagovat třeba na naše členství v Evropské unii. To se musí změnit.

Na snímku RSDr. Josef Hála, člen ÚV KSČM z okresu Příbram a starosta městyse Jince.

Dvacet devět let poté....

17. listopadu uplyne již dvacet devět let od majetkového převratu, který bývá nazýván sametovou revolucí. Václav Havel ve svých projevech na mnohatisícových shromážděních horlil, že „revoluce vznikla z odporu studentů a posléze celého národa proti **násilí, špíně, intrikám, bezpráví, mafiím, privilegiím a perzekucím**“. A ve svém „památném“ projevu v prosinci 1989 zdůrazňoval: *Dvacet let tvrdila oficiální propaganda, že jsem nepřítel socialismu, že chci v naší zemi obnovit kapitalismus, že jsem ve službách imperialismu, od něhož přijímám tučné výslužky, že chci být majitelem různých podniků.... Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte... Všichni chceme republiku, která bude starostlivě pečovat o to, aby zmizely ponižující přehrady mezi různými společenskými vrstvami, republiku, v níž se nebudeme dělit na otroky a kmány...*

A lidé tehdy uvěřili... Jen tu **špínu, intriky, bezpráví, mafie, privilegia a perzekuce** se doposud nějak nepodařilo odstranit, stejně jako vytvořit spravedlivou republiku. Naopak. Rozbili jsme Československo, byl rozkraden státní majetek a většina strategických podniků je v rukou zahraničních investorů, poslanci se mohou beztrestně korumpovat (pokud se ovšem vzdají svého mandátu), mafie a kmotři zasahují do politiky, zdraví lidí bylo zdegradováno na byznys vysoce prosperujících farmaceutických firem, omlouváme se sudetským Němcům, zásadně byla snížena obslužnost venkova, obyčejný člověk se často spravedlnosti nedovolá....

Za těch dvacet devět let již vyrostla nová generace, která si nepamatuje, jak se žilo lidem za socialismu. Že se nikdo nemusel obávat o budoucnost, protože měl právo na práci, bezplatnou zdravotní péči, na vzdělání a že měl šanci získat zdarma byt. A tak si budou muset mladí opět „zopakovat“ historii a sami se pokusit znovu vybojovat práva, která jsme my, starší generace, pokládali za samozřejmé. Doufejme, že se jim to podaří.

Jarmila Potůčková

Češi a Slováci patří k sobě

Celostátní setkání ke vzniku Československa se uskutečnilo v sobotu 27. října 2018 v budově ÚV KSČM v Praze s bohatým programem.

Ve svém úvodním vystoupení uvedl předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip: „Jsem hrdý na to, co Češi a Slováci dokázali, jak se říká od jehly až po jadernou elektrárnu. Takové dva národy ve světě nenajdete. Spojenectví obou národů je dobrým příkladem pro slovanské národy.“

Obnovená státnost naší republiky je zavazující. S rozbitím společného státu se nesmířilo 60 % lidí, konstatoval místopředseda ÚV KSČM Stanislav Grospič.

Předseda Komunistické strany Slovenska Jozef Hrdlička ve svém vystoupení uvedl: „My jsme se ještě před Martinskou deklarací rozhodli, že to s Čechy zkusíme. Nebýt koncepce československého národa, nebyla by ani Československá republika.“

„Československo byla samozřejmost, přineslo nám mnoho dobrého,“ připomněla ve svém vystoupení historička Věra Bartůňková. Poté hovořila předsedkyně komise žen Soňa Marková o tom, jakou roli hrály ženy v politice. Už Masaryk prosazoval rovnost pohlaví a byl vlastně první prezident - feministka. Ženy to neměly lehké. Za stejnou práci byly méně honorované než muži. Fakta z minulosti jsou v současné době často zkreslována.

Na závěr slavnostního aktu bylo předáno ocenění „Žena roku“. Toto ocenění bylo nejen za práci, ale i za něco mimořádného pro naši společnost. Ocenění předala místopředsedkyně ÚV KSČM Kateřina Konečná, předsedkyně LKŽ Květa Šlahůnková, místopředseda ÚV KSČM Václav Ort a předsedkyně Ústřední rozhodčí komise ÚV KSČM Helena Vrzalová. Součástí oslav bylo promítání dokumentárního filmu o vzniku Československa.

Za účastníky setkání z okresu Příbram Věra Kroftová

Uctění památky pohraničníků

Dne 27. října 2018 se sešli členové a sympatizanti KČP z celé republiky na Cínovci, u památníku všem padlým pohraničníkům, aby si připomněli 10. výročí jeho odhalení. Setkání, které organizovala Národní rada KČP spolu s krajskými radami, se zúčastnila celá řada hostů. Mezi nimi poslanec Evropského parlamentu soudruh Jaromír Kohlíček, senátor Jaroslav Doubrava, předseda NR KČP přítel Janáček, pluk. Milan Richter nebo přítel z bývalé NDR. Jedním z autobusů přijeli také účastníci z okresu Příbram a Beroun.

Po slavnostním nástupu pohraničníků a vlajkonošů položili účastníci k památníku věnce a květiny. Hosté ve svých vystoupeních zhodnotili význam této akce, ale i dobu, ve které žijeme. Zasloužilým členům byla předána vyznamenání, vlajky byly doplněny stuhami. V souvislosti se 100. výročím vzniku republiky byla u památníku vysazena lípa. Setkání bylo zahájeno celou Československou hymnou a ukončeno husitským chorálem „Kdož sú Boží bojovníci“. Všichni se shodli, že na ty, kteří při ochraně našich hranic položili své životy, se nesmí nikdy zapomenout.

Marie Borzová, foto M. Maršálková

Připomínáme

- 3. 11. 1918** byl stržen mariánský sloup na Staroměstském náměstí v Praze
- 3. 11. 1943** v útoku na Kyjev byla poprvé do boje nasazena 1. čs. samostatná brigáda v SSSR
- 10. 11. 1937** byla úředně zakázána činnost Osvobozeného divadla
- 14. 11. 1918** T. G. Masaryk byl na první schůzi NS zvolen prezidentem republiky. Zůstal jím až do své abdikace 14. 12. 1935
- 16. 11. 1943** při osvobozování města Ovruc padl Ján Nálepka, velitel 1. čsl. partyzánského praporu v SSSR, Hrdina SSSR in m.
- 19. 11. 1938** sněmovna přijala zákon o autonomii Slovenska a Podkarpatské Rusi, zavedla název Česko-Slovensko
- 29. 11. 1378** zemřel římský císař a český král Karel IV.
- 30. 11. 1938** prezidentem pomnichovské ČSR byl zvolen Dr. Emil Hácha. Po německé okupaci působil jako protektorátní

Jak se žilo za první republiky?

Doba nepřeje objektivním pohledům na vlastní minulost, přes hrstky statečných je servírována jednoduchá rovnice - 100 let našeho státu = doba demokracie a prosperity + 2 totality + konečně zase demokracie a prosperita. Statistika však bývá neúprosná a ukazuje mnohé, co má být skryto. Malým střípkem do mozaiky se pokouší být i několik vybraných faktů, které jsou porovnáním zejména let **1937**, tedy ekonomicky vrcholných let první republiky, s rokem 1953, tedy rokem měnové reformy, rokem poznamenaným ještě dopady II. světové války a studené války, rokem, kdy uplynulo pět let od únorových událostí roku 1948. Rok **1953** je uváděn v „západní literatuře“ jako ekonomicky nejvíce zatěžující obyvatelstvo v období 1948-1989...

Dr. J. Preiss, ředitel Živnobanky, se dobře za první republiky měl, jeho oficiální příjem **14 000 Kč/hodinu** byl takový jako asi 8.000 lidí, kteří na jeho zisky dělali. V některých početných rodinách ale byly příjmy na člověka a **den 1,72 Kč**. V r. 1931 bylo v ČSR 909 milionářů s ročním příjmem 1 mil Kč, na straně druhé taková textilka měla roční příjem 4 000-5 000 Kč.

V roce 1937 trpělo **60 % všech dětí** v pražské čtvrti Libeň **tuberkulózou**. Při prohlídkách za 1. republiky bylo **81,3 dětí** shledáno s **nálezem podvýživy**... Téměř 90 % dětí bylo podle ministra zdravotnictví Czecha chudokrevných. Také fungovalo jen 200 dětských lékařů, v roce 1953 již 900. V roce 1938 existovalo na porodnických odděleních 1 225 lůžek, v 1952 již 9 384 a porodné bylo 500 korun, k tomu 150 korun na výbavičku. Z tisíce novorozenců **zemřelo v roce 1937 48,3**, v roce **1953 jen 19,4**. Úmrtnost na záškrt klesla v roce 1953 proti roku 1937 12krát.

Z celkového počtu sociálně potřebných rodin mělo v roce 1937 58,5 % jen jednu místnost, 5,5 % bytů bylo v boudách nebo vagónech, 10 % ve sklepech nebo v suterénu, 22,9 % nemělo tekoucí vodu, 11,8 % bylo polotemných či temných, 40 % bylo vlhkých. Mnozí žili v bytových koloniích, např. v Hliníku u Motola byly byty 4x4m s nájemným 40 Kč měsíčně přeplněné rodinami. **Již v roce 1950 bylo postaveno 22 216 bytů** a bytová výstavba pokračovala razantně i roky následující...

Počet mateřských škol v roce 1937 dosáhl 2 698, v roce 1953 již 6 664. Jeslí 86 s 1 286 místy, v roce 1953 již 1 135 jeslí s 33 357 místy. Na kulturu a sociální péči bylo vydáno v roce 1937 **997 mil. Kč**, v roce 1954 již **22,2 mld. Kč**, v roce 1935 si každý občan koupil ročně dvě knihy, v roce 1953 již šest knih. V roce 1937 bylo 18 stálých divadel a 34 kabaretů (v roce 1954 již 64), které navštívilo 5 mil diváků (v roce 1953 již 132 mil.). V roce 1937 bylo 1 800 kin, do kterých přišlo 84 mil diváků (tedy

6x ročně každý), v roce 1953 bylo již 3 963 kin, do kterých přišlo 143 mil diváků (tedy 14x ročně každý).

Učňové to také neměli zrovna jednoduché... V roce 1920 se za vydržování učně zaměstnavatel platilo až 3.000 ročně. Pracovali mnohdy i 84 hodin týdně, v parních mlýnech dokonce 102 hodin týdně. A to první rok za 10 Kč týdně (holiči), druhý za 15 Kč... Jinak ale dělali podřadné práce, uklízeli i mistrovi domácnost, mnoho dělníků bylo po vyučení vyhozeno, jelikož bylo lacinější vzít si nového učně. Také dětská práce kvetla – v Čechách a na Moravě pracovalo v roce 1921 **11 991 dětí ve věku 10-14 let**, v roce 1933 již **46 835 dětí**.

Že úředně registrovaná nezaměstnanost vrcholila v době krize, to asi zmiňovat nemusím. V době krize byl na dlužbě každý třetí námezdně pracující, podpora pro rodinu činila 15,- Kč /týden. A nelehké situaci dělníků toho ostatně bylo napsáno dost. Ale stojí za to připomenout, že **za první republiky bylo při demonstracích a stávkách zabito 68 a vážně zraněno asi 250 pracujících** (Duchcov 1931, Frývaldov, Košuty, Chust, Most, Polomka, Parkáň, Volovec,...).

Lehké to neměli ale ani rolníci, zejména malorolníci. Schwarzenbergové sice měli 30 000 ha, Lichtensteinové 60 000 ha půdy, ale 71,12 % vlastníků půdy do 5 ha obhospodařovalo jen 23,46 % zemědělské půdy. Ročně se muselo zadlužovat 250 000-380 000 rolníků, v tisících následovaly exekuce na nemovitostech. Na Slovensku pracovalo 60,63 % obyvatelstva v zemědělství, lesnictví, rybářství, v Čechách a na Moravě 31,05 % obyvatel. V roce 1931 byly mzdy v např. bramborářské oblasti 0,90 Kč/ hod, v obilnářské oblasti 1,00 Kč/hod, nezaměstnaných v zemědělství bylo v roce 1932-107 000, v roce 1935 již 152 000.

Hodně se mluví o výsostném postavení inteligence. Za doby krize bylo nezaměstnaných 30 000 absolventů SŠ a SPŠ, 100 profesorů. V roce 1933 bylo 60 % VŠ bez zaměstnání (našel jsem, že konkurz na vrátného v hotelu Pupp dělalo 11 lidí s akademickým titulem). Studovalo pouze 4 % z dělnických a malorolnických rodin (v roce 1953 již 39 %). V roce 1938 bylo 19 kolejí, které byly ale drahé - např. Masarykova stála 360-550 Kč/měs. v roce 1936 se vyplácelo na stipendiích 9 mil. Kč. V roce 1953 již existovalo 92 kolejí, 56 % vysokoškoláků dostávalo stipendia - celkem 109 mil. Kč, stipendia byla i např. na dělnické kurzy 420 Kčs/ měs., kolejně stálo 35,- Kčs). Na jednoho studenta věnovala prvorepubliková vláda 7,- Kč /měs., ale na jednoho bělogvardějského emigranta 600 Kč/ měs. podpory. Není divu, že v první republice bujelo i vystěhovalectví - za 15 let první republiky **opustilo ČR 453 982 lidí**, z toho 30 917 zemědělců... Tak jak se žilo za první republiky?

Ing. Zdeněk Štefek, zastupitel Středočeského kraje

Josef Hora: **Jeden den**

Přijde den, sám rozmar a sám jas
z hlubin šedivého listopadu.
Bez barev, jež zvadnout nechal čas,
bez vůní a bez koncertu sadů.

Přátelsky se sklání do ulic
neviditelný a nepoznaný.
A přec tuším ho a jdu mu vstříc,
ať si zvoní na kostele hrany.

Bůhví, kam to plynul se mnou den
z hlubin šedivého listopadu.
Bůhví. Vrátil jsem se okouzlen
a ty chvíle jak rým k rýmu kladu.

Miroslav Horníček (10. 11. 1918 Plzeň – 15. 2. 2003 Liberec)

prozaik, dramatik, herec, režisér, divadelní teoretik, komik a satirik. Nejplodnější a také nejslavnější byla po Voskovcově emigraci jeho spolupráce s Janem Werichem v Divadle ABC a také s Jiřím Suchým v Semaforu. Velmi oblíbené byly rovněž Hovory H, kde musel reagovat na otázky publika. V roce 1967 byl hlavním hercem a konferenciérem slavného *Kinoautomatu* na světové výstavě Expo 67 v Montrealu. V roce 1968 mu byl udělen titul národní umělec.

Hrál ve filmech *Táto, sežeň štěně*, *Kam čert nemůže*, *Byl jednou jeden král* či v televizním seriálu *Byli jednou dva písaři*.

Domov - vždycky to budu opakovat - není prostor, ale proces. Tady se schovávám před deštěm a zimou, tady žiju, tady trávím svůj volný čas, tady se rodí moje rodina, tady ji tvořím léty, trpělivostí a tolerancí a vůbec řadou kladných principů. Domov je bytost."

Antikomunistický zákrok policie za prapor s Che Guevarou!

V neděli 30. září 2018 Komunistický svaz mládeže (KSM) podpořil několik aktivit k připomenutí 80 let od Mnichovské zrady. Spolu s dalšími se členové KSM zúčastnili i shromáždění „Přízrak Mnichova se vrací“, které se konalo v podvečerních hodinách na Václavském náměstí v Praze a pořádaly ho iniciativa NE základnám, České mírové hnutí, Alternativa zdola a další mírové a protiválečné organizace.

Na této akci vystoupil i zástupce Komunistického svazu mládeže, který zúčastněné seznámil se společným prohlášením české a německé protifašistické mládeže ke zmíněnému 80. výročí Mnichovské zrady. Podobně jako jiné zúčastněné organizace i KSM zde měl svůj prapor, na kterém byla kromě názvu svazu i podobizna slavného latinskoamerického revolucionáře Ernesta Che Guevary. Po skončení akce přistoupili k členovi KSM, který předtím držel uvedený prapor, příslušníci Policie České republiky. Policista člena legítimoval se zdůvodněním, že je „podezření na spáchání extremistického trestního činu“ nesením zmíněného praporu - takový pojem ovšem český právní řád nezná. Následně bylo policistou upřesněno, že měl na mysli „trestný čin schvalování nebo projevu sympatií k hnutí směřující k potlačování práv a svobod.“ Po dotazu, co je na praporu špatného, přítomný policista lživě prohlásil, že vyobrazená osoba - Ernesto

Che Guevara - je „jeden z největších masových vrahů v dějinách“.

Byly přítomny desítky účastníků demonstrace, kteří se stali svědky této události a proti provokativnímu zákroku policistů hlasitě protestovali. Komunistický svaz mládeže protestuje proti tomuto politicky motivovanému omezování vyjadřování a shromažďování na veřejném prostranství, které je o to skandálnější, že se stalo na akci věnované 80. výročí Mnichovské zrady a méně než týden před komunálními a senátními volbami. Komunistický svaz mládeže odsuzuje tuto antikomunistickou provokaci a zdůrazňuje, že podobizna Ernesta Che Guevary je jedním ze symbolů celosvětového zápasu za socialismus a komunismus. Pokusy o antikomunistickou kriminalizaci v České republice nesmí projít!

Předsednictvo ÚR Komunistického svazu mládeže,
30. 9. 2018

9. října jsme si připomněli 51. výročí zavraždění jedné z nejvýznamnějších osobností 20. století, velkého revolucionáře Ernesta Che Guevary. Vraždou Che 9. října 1967 bolivijskými vládními silami, uskutečněnou z rozkazu CIA, avšak nedokázali odstranit „dalšího nepřítele imperialismu“. Místo toho se Che stal symbolem globálního antiimperialistického hnutí a boje za socialistickou přeměnu společnosti.

Čtenářům Třešničky a svým členům, kteří oslaví své významné životní jubileum v měsíci listopadu přeje OV KSČM vše nejlepší a hodně zdraví do dalších let.